

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

92.

KURYER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 22-го Ноября. — 1848 — Wilno. WTOREK, 22-go Listopada.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

Въ минувшую Субботу, 20-го Ноября, всерадостный день восшествия на Всероссийскій Престолъ Его Императорскаго Величества Государя Императора, празднованъ былъ въ Вильнѣ со все́мъ торжествомъ приличнымъ этому драгоценному, для сердца каждаго вѣроподданнаго, дню.

Въ 10 часовъ утра, Его Высокопревосходительство Г. Виленскій Военный, Гродненскій, Минскій и Ковенскій Генерал-Губернаторъ, Генерал-Лейтенантъ Теодоръ Яковлевичъ *Мирковичъ*, изволилъ принимать поздравленія Духовныхъ особъ, Гг. Военныхъ и Гражданскихъ чиновниковъ и Дворянства. Послѣ того, все собраніе отправилось въ Церковь Св. Троицкаго Монастыря, гдѣ Высокопреосвященнѣйшимъ *Иосифомъ*, Архіепископомъ Литовскимъ и Виленскимъ, совершена была Божественная Литургія и молебствіе о здравіи и благоденствіи Великаго Монарха, съ провозглашеніемъ многолѣтія Ихъ Императорскимъ Величествамъ и всему Августѣйшему Дому.

Въ то же время, во все́хъ храмахъ, какъ Православнаго, такъ Римско-Католическаго и прочихъ исповѣданій, совершено было благодарственное молебствіе.

Въ 4 часа по полудни, у Г. Генерал-Губернатора былъ обѣдъ для Военныхъ и Гражданскихъ чиновниковъ и почетныхъ Дворянъ. Во время стола не преставаля грѣмѣть оркестръ военной музыки и при радостномъ и умиленномъ народномъ гимнѣ: *Боже, Царя храни!* провозглашенъ былъ, съ истиннымъ восторгомъ, тостъ за здравіе Всемогущѣйшаго Монарха, и всей Августѣйшей Фамиліи.

Вечеромъ городъ былъ иллюминированъ.

На другой день, 21-го Ноября, въ Церкви Св. Троицкаго Монастыря, совершена была, Высокопре-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

W przeszłą Sobotę, 20-go Listopada, Najradosniejsza rocznica wstąpienia na Tron Wszech Rosyji NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA JEJÓ MOŚCI, obchodzona była w naszym mieście z całą uroczystością, odpowiedną tej tak drogiej sereu każdego z wiernych poddanych pamiętce.

O godz. 10-ćj z rana, Pan Wileński Wojenny, Grodzieński, Miński i Kowieński Jeneral-Gubernator, Jeneral-Porucznik T. J. *Mirkowicz*, raczył przyjmować powinszowania osób Duchownych, Wojskowych i Cywilnych Urzędników i Dworzaństwa. Następnie całe zgromadzenie udało się do Kościoła Klasztoru św. Trójcy, gdzie Jaśnie Wielmożny Arcybiskup Litewski i Wileński odprawił Mszą Świętą i dziękczynne modły za zdrowie i pomyślność WIELKIEGO MONARCHY, z pobożnym pieniem o długie lata dla Ich CESARSKICH MOŚCI i całego Najjaśniejszego Ich Domu.

W tymże czasie, we wszystkich innych świątyniach, tak Rzymsko-Katolickich, jako i dalszych wyznań, odprawiły się solenne nabożeństwa.

O godzinie 4-ćj z południa, u Pana Jeneral-Gubernatora był obiad dla Wojskowych i Cywilnych Urzędników i znakomitszych Dworzan. W czasie uczy grmiała muzyka wojskowa, przy granie zaś radośnego i uroczystego hymnu: *Boże, zachowaj Cesarza!* spełniony był z najwyższą radością i zapalem, toast zdrowia Najmilsiejszego MONARCHY i całego Najjaśniejszego Domu.

Wieczorem miasto było oświetlone.

Nazajutrz, 21-go Listopada, w Kościele Klasztoru św. Trójcy odprawione było przez JW. Arcybiskupa

освященнѣйшимъ *Иосифомъ*, Архіепископомъ Литовскимъ и Виленскимъ, Божественная Литургія, въ присутствіи Его Высочайшаго Преосвященства Г. Виленскаго Военнаго, Гродненскаго, Минскаго и Ковенскаго Генераль-Губернатора, а также Военныхъ и Гражданскихъ чиновниковъ, — а по окончаніи Литургіи молебствие съ колѣнопреклоненіемъ о прекращеніи въ Виленской Губерніи холеры.

Санктпетербургъ, 15-го Ноября.

Высочайшій Рескриптъ,

данный на имя Г. Киевскаго Военнаго, Подольскаго и Волынскаго Генераль-Губернатора, Генераль-Адъютанта, Генерала отъ Инфантеріи *Бибикова* 1-го.

Дмитрій Гавриловичъ! Усмотрѣвъ изъ представленнаго Мнѣ вами обзорнаго дѣйствія вашихъ по возвращеніи вамъ губерніямъ Киевской, Волынской и Подольской, что дѣятельностію и благоразумными распоряженіями вашими, въ продолженіи десятилѣтняго управленія симъ краемъ, увѣчались полнымъ успѣхомъ полезнѣйшія для него предначертанія, Я имѣю себѣ въ удовольствіе изъявить вамъ за постоянные труды ваши, посвященные на благосостояніе возвращенныхъ губерній, вполне соответствующіе Моимъ намѣреніямъ, искреннюю Мою благодарность. Пресбываю къ вамъ всегда благосклонный.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАИ.

Въ С. Петербургѣ,
9-го Октября 1848 года.

Высочайшими Именными Указами, данными Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ. Всемилостивѣйшимъ пожалованіемъ Кавалеромъ ордена Св. Анны 2-й степени, 8-го Октября, по засвидѣтельствованію начальства объ усердной и полезной службѣ, Статскіе Совѣтники: Членъ Совѣта Киевскаго Института благородныхъ дѣвицъ, въ званіи Каммергера *Маршала*, и Подольскій Вице-Губернаторъ *Пфелеръ*.

Одесса, 12 Октября.

По извѣстіямъ изъ Редутъ-Кале, Е. С. Г. Намѣстникъ Кавказскій и Генераль-Губернаторъ Новороссійскій и Бессарабскій, *Бивль М. С. Воронцовъ*, прибылъ туда 4 Октября, на пароходъ-фрегатъ „Бессарабія“ объѣхавши восточный берегъ Чернаго моря, отъ Тамани.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 16 Ноября.

Въ Прусскомъ Государственномъ Указателѣ общенародною бероднаго слѣдующее объявленіе: „Какъ вторичный срокъ, назначенный для добровольной выдачи оружія, кончился, а гражданская гвардія все еще не исполнила требованія правительства, то мѣстные начальства обязаны теперь принять энергическія мѣры для отобранія оружія, преимущественно же для воспрепятствованія людямъ, не имѣющимъ права носить оружіе, насильно отнимать его у гражданъ, какъ дѣлалось до-сихъ-поръ. И такъ, по моему распоряженію, съ 9-ти часовъ завтрашняго утра стануть ходить по улицамъ военныя патрули, за которыми будутъ слѣдовать фуры. Какъ скоро патрули подадутъ знакъ барабаннымъ боемъ, сдаваемое оружіе, съ военными запасами, должно быть вынесено во всѣхъ домахъ въ сѣни, гдѣ оно будетъ принято командующимъ офицеромъ. Если и это требованіе не будетъ исполнено, то домохозяева и владѣльцы оружія должны винять самихъ себя въ неминуемыхъ послѣдствіяхъ, какія соединены съ домовымъ обыскомъ и насильственнымъ

Литовскаго и Виленскаго урочисте Нaboженство, в о-бечности Pana Виленскаго Военнаго, Гродненскаго, Ми́нскаго и Кови́нскаго Jeneraл-Губернатора, oraz Woj-сковыхъ и Cyвилныхъ урчедниковъ; poczemъ одспiewane by-ły, z przykлекниem, dziekczynne modły, z powodu ustania w gubernii Виленскай cholery.

St. Petersburg, 15-go Listopada.

NAJWYŻSZY RESKRYPT,

do P. Kijowskiego Wojennego, Podolskiego i Wołyńskiego Jeneraл-Губернатора, Jeneraл-Adjutanta, Jeneraла Piechoty, *Бибикова* 1-szego.

Димитрие synu Gabryela! Postrzegając z przedstawionego Mnie od was rysu czynności waszych we względzie powierzonych вамъ gubernii Kijowskiej, Wołyńskiej i Podolskiej, że skutkiem działalności i przezornych rozporządzeń waszych, w ciągu dziesięcio-letniego zarządu tym krajem, uwiecznione zostały zupełnem powodzeniem najpożyteczniejsze dlań zamiary; Poczytuję sobie za przyjemność wynurzyć вамъ, za nieprzerwane prace wasze, poświęcone zapewnieniu pomysłności i powierzonych вамъ gubernii, a zupełnie odpowiadające Moim zamysłom, szczerą Moją wdzięczność. Pozostaję ku вамъ zawsze przychylnym.

Na oryginalnie własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

НИКОЛАИ.

St. Petersburg.

9-go Października 1848 roku.

Przez Najwyższe Ukazy dane do Kapituły Rossyjskich CESARSKICH i KRÓLEWSKICH Orderów, Najłaskawiej mianowani Kawalerami Orderu Św. Anny 2-jej klasy, 8-go Października, w skutek zaświadczenia przez Zwierzchność o gorliwej i pożytecznej służbie, Radcy Stanu: Członek Rady Kijowskiej Instytutu Szlacheckich Panien, w godności Szambelana *Marszycki*, i Podolski Wice-Gubernator *Pfeler*.

Одесса, 12 października.

Podług doniesień z Redut-Kale, Namiestnik Kaukaski i Jeneraл-Губернаторъ Новороссійскій i Bessarabskij, *Хиже Воронцовъ*, przybył tamże d. 4 Października, na fregacie *Bessarabia*, objechawszy brzeg wschodni morza Czarnego, od Tamani.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y A.

Berlin, 16 listopada.

W Prusskim Monitor Stanu umieszczone jest dzisiaj następnie ogłoszenie: „Ponieważ powtórny termin, naznaczony dla dobrowolnego składania broni, upłynął, a mimo to gwardya narodowa nie wykonała zalecenia Rządu; przeto władze miejscowe obowiązane są teraz przedsięwziąć energiczne środki dla odjęcia broni, mianowicie zaś dla zapobieżenia, aby ludzie niemający prawa noszenia broni, nie odbierali jej gwałtem od gwardzistów, jak to się dotąd trafiało. I tak, według mego rozporządzenia, od godziny 9-jej z rana chodzić będą po ulicach wojenne patrole, a za nimi wozy. Skoro patrole dadzą hasło bicia w bębny, broń, mająca się składać, wespół z amunicją, powinna być wyniesiona we wszystkich domach do sieni, gdzie ją odbierze dowodzący oficer. Jeśli zaś i ten rozkaz pozostanie bez skutku, natenczas gospodarze domów i posiadacze broni sami sobie przypiszą nieuniknione następstwa, jakie są nieodłączne od przeszukiwania domów i gwałtownego odbierania broni. Zresztą, władza wojskowa spodziewa się, że dobrze myślący obywatele ulżą wojsku tej trudnej powinności, i że niespodzianym oporem nie nara-

отображеніем оружія. Впрочемъ, военное начальство надѣется, что благомыслищіе граждане облегчатъ для войскъ эту трудную обязанность и что неожиданное сопротивленіе не подвергнетъ великимъ опасностямъ городъ и отечество. Берлинъ, 14-го Ноября 1848.

Командантъ, Генералъ-Майоръ фонъ Тюленъ.

Вмѣстѣ съ тѣмъ, та же газета сообщаетъ двѣ прокламаціи генерала Врангеля, одну отъ 15, а другую отъ 16 Ноября. Въ первой изъ этихъ прокламацій, генералъ Врангель объявляетъ, что если кто въ Берлинѣ или окрестностяхъ предприметъ что-либо во вредъ войскамъ, то будетъ немедленно преданъ военному суду, на основаніи военныхъ законовъ; другою прокламаціею подтверждается всѣмъ жителямъ города и окрестностей, подъ опасеніемъ наказанія по военнымъ законамъ, предписаніе извѣстить полицію о всѣхъ жильцахъ, которые не принадлежатъ къ числу постоянныхъ жителей Берлина и окрестныхъ мѣстъ; окончательный срокъ для такого извѣщенія продлится не далѣе 17 Ноября, 2 часовъ по полудни.

— Въ Новой Прусской Газетѣ, въ номерѣ отъ 13 Ноября, пишутъ: „Причины, побудившія правительство объявить Берлинъ въ осажденномъ положеніи, достаточно извѣстны. Дѣла дошли до того, что нужно было дѣйствовать, а не говорить. И такъ, ограничимся выраженіемъ своей увѣренности, что для спасенія государства и общества не оставалось никакого средства, кромѣ употребленія военной силы. Объявленіе Берлина въ осажденномъ положеніи, правительство только исполнило своей долгу. Мѣра эта произвела чрезвычайное дѣйствіе. Всѣ угрозы, всѣ выходы противъ правительства наружъ прекратились. Чернь, слѣдовавшая за отрядомъ, которому было поручено провозгласить военный законъ на улицахъ, не смѣла болѣе предаваться обычному буйству. Сегодня, 13 Ноября, всѣ публичныя и частныя зданія, важныя въ стратегическомъ отношеніи, заняты вооруженною силою. Главная квартира генерала Врангеля находится въ замкѣ. Обезоруженіе началось. Еще вчера вечеромъ, одинъ отрядъ корпусна художниковъ былъ принужденъ отдать свое оружіе встрѣтившейся съ нимъ патрули. Сегодня, едва толпы черни собрались передъ Опернымъ театромъ и университетомъ, какъ туда былъ посланъ отрядъ войскъ, чтобы разогнать ихъ. Отрядъ встрѣтилъ буйными восклицаніями; но офицеръ тотчасъ же приказалъ зарднить ружья, и этой демонстраціи было достаточно для обращенія буйноровъ въ бѣгство.“

„Коммиссаръ Германской Центральной Власти, Г. Бассерманъ, прибылъ сюда, чтобы пригласить королевское правительство къ восстановленію порядка съ помощію отероченія засѣданій національнаго собранія, переведенія этого собранія въ другое мѣсто и распущенія національной гвардіи. Къ чести своей, министерство исполнило все это до приѣзда г-на Бассермана, такимъ образомъ, избавило Пруссію отъ стыда видѣть, что порядокъ въ Берлинѣ восстановленъ депутатами франкфуртскаго собранія.“

17 Ноября.

Упорствующая распорженіемъ правительства, часть національнаго собранія, имѣла третьяго дня послѣднее свое засѣданіе, и въ ожиданіи того, что военная сила ее разгонитъ, рѣшила, въ неистовомъ безсильи своемъ, что правительство не имѣетъ права собирать податей, и что подданные не обязаны платить ихъ, и въ то же время объявила, что министерство не имѣетъ права распускать національнаго собранія, особенно въ нынѣшнихъ обстоятельствахъ. Кажется, что въ этомъ засѣданіи происходили жаркіе споры. Депутаты Робертусъ и Цахаріе подрались другъ съ другомъ. Въ *Preuss. Staats-Anzeiger* сказано, по случаю сихъ рѣшеній, что при принятіи сей мѣры часть національнаго собранія имѣла цѣлѣю водвореніе безначалія въ государствѣ, и сдѣлала это съ умысломъ, ибо депутатъ Кирхманнъ, не соглашавшійся съ большинствомъ, сказалъ это формально.

— Г. Гинкельбей назначенъ президентомъ полиціи въ Берлинѣ, на мѣсто Г. Барделебена, опредѣленнаго въ должность оберъ-президента въ Арибергѣ.

— Генералъ-Лейтенантъ фонъ Врангель (занимавшій мѣсто полнаго генерала) и графъ фонъ Бранденбургъ произведены въ генералы отъ кавалеріи.

— Президентъ Прусскаго министерства, гр. фонъ Бранденбургъ—сынъ Короля Фридриха Вильгельма II, отъ мorganическаго (неравнаго) брака его съ графиней Денгофт. Онъ участвовалъ во всѣхъ походахъ прусскихъ войскъ, и во время войны съ Наполеономъ,

за на великіе небезопасности miasta i ojczyzny. Berlin, 13-go listopada 1848 roku.

Komendant, Jenerał-Major von Thümen.

Obok tego, taż Gazeta urzędowa umieściła dwie odezwy Jenerała Wrangela, jedną z d. 15, a drugą z dnia dzisiejszego. W pierwszej z tych odezw, Jenerał Wrangel ogłasza, że jeśli kto w Berlinie lub w okolicach zostani coś na szkodę wojska, tedy niezwłocznie oddany zostanie pod sąd wojenny, na zasadzie praw wojennych; w drugiej odezwie ponawia się zalecenie wszystkim mieszkańcom miasta i okolic, pod obawą kary według praw wojennych, aby zawiadomili policją o wszystkich mieszkańcach, którzy nie należą do liczby stałych obywateli Berlina i okolic. Ostateczny termin dla takiego zawiadomienia przedłuża się nie dalej jak do d. 17 listopada, 2-giej godziny z południa.

— W *Nowej Pruskiej Gazecie* w N. z d. 13 listopada, piszą: „Przyczyny, które skłoniły Rząd do ogłoszenia Berlina za będący w stanie oblężenia, dostatecznie są wiadome. Rzeczy już działy były do tego, że trzeba było działać a nie rozprawiać. I tak, poprzestaniemy na wymiarzeniu naszego przekonania, że dla ocalenia państwa i społeczności, nie pozostawał żaden inny środek, oprócz użycia siły zbrojnej. Ogłaszając Berlin w stanie oblężenia, Rząd wypełnił tylko swoje powinność. Środek ten sprawił nadzwyczajny skutek. Wszystkie pogrozki, wszystkie urągawiska z rządu, natychmiast ustały. Pospolstwo, które szło za oddziałem, któremu było poruczone ogłosić prawo wojenne na ulicach, nie śmiało już oddawać się zwykłej swawoli. Dzisiaj, d. 13 listopada, wszystkie publiczne i prywatne domy, ważne pod względem strategicznym, zostały zajęte przez wojsko. Główna kwatera Jenerała Wrangela znajduje się w zamku. Rozbrajanie już się zaczęło. Jeszcze wczoraj wieczorem, jeden oddział korpusu artystów był zmuszony oddać broń swojemu patrolowi, który go spotkał. Dzisiaj załdwie tłumy się zgromadziły przed teatrem Opery i Uniwersytetu, gdy został tam postany oddział wojska, aby je rozprościć. Oddział był powitany nieprzyjaznymi okrzykami; ale oficer natychmiast kazał nabieć broń, i ta demonstracya była dostateczną dla zmuszenia zuchalców do ucieczki.“

„Kommissarz Niemieckiej Władzy Centralnej, P. Basserman, przybył tutaj dla wezwania Rządu Królewskiego, aby przywrócił porządek przez odroczenie Sejmu, przeniesienie jego posiedzeń do innego miejsca i przez rozwiązanie gwardyi narodowej. Ku swemu zaszczytowi, gabinet wykonał to wszystko przed przyjazdem P. Bassermana, i tym sposobem uchronił Prussy od wstydu, iż porządek w Berlinie musiał być przywrócony przez Deputowanego Frankfurckiego Sejmu.“

Dnia 17 listopada.

Nieposłuszna rozkazom Rządu, część Zgromadzenia Narodowego odbyła onegdaj ostatnie swoje posiedzenie, i spodziewając się, że ją siła zbrojna rozproszy, uchwaliła w bezsilnej swojej zapamiętałości, że Rząd nie ma prawa pobierać podatków, i że poddani nie są obowiązani do ich składania; zarazem oświadczyła, że gabinet nie ma prawa rozwiązywać Zgromadzenia Narodowego, mianowicie w obecnych okolicznościach. Zdaje się, że na tém posiedzeniu zachodziły żywe rozprawy. Między Deputowanymi Rotbertus i Zacharia miały nawet przyjść do czynnych obelg. W Gazecie Rządowej Pruskiej powiedziano z powodu tych postanowień, że uciekając się do takiego środka, część Zgromadzenia Narodowego miała na celu wywołanie anarchii w Państwie, i uczyniła to z umysłem, gdyż Deputowany Kirchmann, niezgadający się z większością, sam to wyraźnie powiedział.

— P. Hinkelbej mianowany jest Prezesem policji w Berlinie, na miejsce P. Bardeleben, mianowanego Ober-Prezesem w Arnsbergu.

— Jenerał-Porucznicy: von Wrangel, (który zajmował miejsce pełnego Jenerała), i Hr. Brandenburg, zostali mianowani Jenerałami Jazdy.

— Teraźniejszy pierwszy Minister, Hrabia von Brandenburg, jest synem, z małżeństwa morganatycznego, Króla Fryderyka Wilhelma II z Hrabinią Doenhoff. Odnaczył się w wojnach Prusskich z Napoleonem, a ostatniemi czasy w poskromieniu, w roku 1846, powstania Krakow-

Въ последнее время дѣйствовалъ онъ при погашеніи краковскаго мятежа въ 1846 году; Онъ родился въ 1792 году, и женатъ на графинѣ Матильдѣ Массенбахъ. Сестра его, графиня Юлія фонъ-Бранденбургъ, была въ замужествѣ за владѣтельнымъ герцогомъ Ангальтъ-Кетевскимъ. Овдовѣвъ въ 1830 г., она поселилась въ Вѣнѣ и скончалась тамъ недавно.

Австрія.

Вѣна, 15 Ноября.

Приговоромъ суда, на основаніи закона штандрехтъ. 1) Юаннъ Горватъ, родомъ изъ Сагъ, въ Венгріи, 35 лѣтъ отъ роду, подпоручикъ бывшей національной гвардіи, въ Герингальсѣ, за участіе въ мятежѣ; 2) Юсифъ Дангель, рдвовый 18-й роты пѣхотнаго кавалера ф. Гасса полка и 3) Антонъ Рыкливскій, рдвовый 6-й роты 1 го баталіона Ландвера пѣхотнаго герцога Нассаускаго полка, за нарушение присяги и измѣническое оставленіе своей команды, присоединеніе къ мятежникамъ и возстаніе съ оружіемъ въ рукахъ, приговорены къ смертной казни, и были разстрѣляны сегодня, въ половинѣ пятого по полудни, въ здѣшаемъ городскомъ рву. Вѣна 15 Ноября 1848 года.

— Докторъ Правъ Игнатій Поршъ, родомъ изъ Вѣны, 38 лѣтъ отъ роду, былъ приговоренъ военнымъ судомъ, за покушеніе побудить къ измѣнѣ солдатъ императорскаго войска, къ каторжной работѣ, въ окопахъ, на шесть лѣтъ. Князь Виндигренцъ смягчилъ сей приговоръ, присудивъ его къ шестилѣтнему содержанию въ крѣпости, безъ оковъ.

— Мессенгаузеръ, который отдался въ руки правительства добровольно и надъ которымъ уже произнесенъ смертный приговоръ, будетъ, вѣроятно, помилованъ, потому что исполненіе приговора надъ нимъ отложено въ слѣдствіе инструкцій, полученныхъ изъ Ольмюца. Въ послѣдніе 3 дня, возвращена свобода 622 арестантамъ; но, въ то же время, произведены и новые аресты.

— Турецкое посольство приняло подъ свою защиту 12 человекъ студентовъ и отказывается теперь выдать ихъ по требованію военного начальства.

— Изъ всѣхъ окрестностей столицы приводятъ въ оную арестованныхъ разнаго сословія и происхожденія людей, кои, во время смуты, разбѣжались было по окрестностямъ, для возбужденія крестьянъ къ возстанію.

— Министерство составилось окончательно, и вѣтъ сомнѣній, что графъ Стадіонъ назначенъ министромъ внутреннихъ дѣлъ. Напротивъ, Бахъ отказался отъ портфеля. Вопросъ, останется ли Вессенбергъ президентомъ совѣта, еще не рѣшенъ. Вчера, вечеромъ, всѣ министры прибыли сюда изъ Ольмюца.

— Сегодня прибыли сюда изъ Богеміи 6 батарей, отправляемыхъ въ Венгрію; къ дѣйствующей арміи. По видимому, тамъ готовится упорное сопротивленіе. Пресбургъ укрѣпленъ очень сильно, чѣмъ затрудненъ и доступъ къ Эденбургу. Тѣмъ не менѣе, результатъ борьбы не можетъ казаться сомнительнымъ, и только должно сожалѣть, что Австрія принуждена вести такую пагубную войну. Коссутъ скупилъ всѣ запасы въ Визельбургѣ, снабжающемъ столицу хлѣбомъ, и велѣлъ отвезти ихъ въ крѣпость Коморнъ. Отъ этого произошла здѣсь въ зерновомъ хлѣбѣ и мукѣ дороговизна, которая, однакожъ, не можетъ быть продолжительна, потому что жатва хлѣба во всѣхъ другихъ сосѣднихъ земляхъ была обильна, и запасовъ заготовлено много. Особенно ожидаютъ скорого подвоза хлѣба по Дунаю.

— Бастіоны около Вѣны сильно укрѣпляютъ въ двухъ пунктахъ, а именно противъ каринтійскихъ вратъ и вратъ красной башни, чтобы обезопасить городъ, сколько возможно, отъ внешнихъ и внутреннихъ враговъ.

— Сегодня въ первый разъ открыты здѣсь театры и возобновлена свобода сообщенія между городомъ и предмѣстями.

— Изъ финансоваго обзора, обнародованнаго сегодня въ Вѣнской газетѣ, оказывается въ послѣднихъ одиннадцати мѣсяцахъ дефицитъ въ 60 милліоновъ. Этотъ дефицитъ произошелъ отъ уменьшенія доходовъ преимущественно въ Итали и Венгріи, равно какъ отъ увеличившихся расходовъ по военному министерству, и былъ покрываемъ болѣею частью кредитомъ.

skiege. Urodził się w roku 1792. Żonaty jest z Hrabianka Massenbach. Siostra jego, Hrabianka Julja v. Brandenburg, była w zamęciu za Xięciem Panującym Anhalt-Koethen, owdowiła po nim w r. 1830, i niedawno umarła w Wiedniu.

Austria.

Wiedeń, 15 listopada.

Wyrokiem sądu wojennego, z dnia 14-go b. m.: 1) Jan Horvath, rodem z Sağh, w Węgrzech, lat 33 mający, Podporucznik byłej gwardii narodowej w Hernhals, za udział w zbrodni buntu; 2) Józef Dangel, szeregowy, z 18 kompanii półku piechoty liniowej kawaler v. Hass, i 3) Antoni Rykliński, szeregowy z 6-ej kompanii 4-go batalionu landwern z półku piechoty Xięcia Nassauskiego, za przemocowanie się i krzywooprzyjęcie odszczepienie się od swych oddziałów, przejście do rokoszan i bunt zbrojny, skazani zostali na śmierć, przez powieszenie; kara ta została jednak wykonana przez rozstrzelanie prochem i kulą, dziś o w poł do 5-ej po południu, w tutejszym rowie miejskim. Wiedeń 15-go Listopada 1848.

— Doktor Prawa Ignacy Porsch, rodem z Wiednia, wieku lat 38, został skazany przez sąd wojenny, za kuszenie się o naklonienie do zdrady wojska Cesarzskiego, do ciężkich robót w kajdanach na lat sześć. Xiąże Windischgrätz złagodził ten wyrok, skazawszy go na sześcioletnie zamknięcie w twierdzy, bez kajdan.

— Messenhauser, który się sam oddał w ręce Rządu, i na którego wydano już wyrok śmierci, będzie zapewne ułaskawiony; gdyż wykonanie wyroku zostało wstrzymane, wskutek instrukcyi z Olomuńca otrzymanej. W ostatnich trzech dniach zostali wypuszczeni na wolność 622 jęńcy; ale obok tego aresztowano też wiele nowych osób.

— Poselstwo Turckie wzięło pod swoje opiekę 14 Akademików, i wzbrania się teraz wydać ich na żądanie Zwierzchności wojennej.

— Ze wszystkich okolic stolicy przyprowadzają do niej aresztowanych rozmaitego stanu i pochodzenia ludzi, którzy, podczas zaburzeń, byli się rozsypali po okolicach, dla podburzania wieśniaków do powstania w massie.

— Gabinet ma być już utworzony ostatecznie, i nie ma wątpliwości, że Hr. Stadion będzie Ministrem spraw wewnętrznych. Z drugiej strony, Bach nie przyjął żadnego wydziału. Pytanie, azali Wessenberg pozostanie Prezesem Rady, nie jest jeszcze rozwiązane. Wczoraj wieczorem wszyscy Ministrowie przybyli tutaj z Olomuńca.

— Dzisiaj przybyło tu z Czech 6 baterii, wysłanych do Węgier do czynnej armii. Jak się zdaje, zabiera się tam na zaciętą walkę. Preszburg jest mocno uzbrojony; przez co utrudniony jest przystęp do Edenburga. Mimo to jednak, wypadek ostateczny wojny nie może zdawać się wątpliwym, i tylko ubolewać należy, że Austria musi prowadzić tak zgubną wojnę. Kossuth zakupił wszystkie zapasy żywności w Wieselburgu, który zaopatrywał stolicę w zboże, i kazał je odwieźć do twierdzy Komorn. Z tego powodu nastąpiła tutaj drożyzna na żyto i mąkę, która jednakże nie może długo potrwać, gdyż zbiory tegoroczne w okolicznych prowincjach były obfite i wiele zapasów porobiono. Mianowicie oczekują prędkiego dowozu zboża Dunajem.

— Bastiony około Wiednia mocno są uzbrajane w dwóch punktach, to jest, przeciw bramy Karyntijskiej i Czerwonej Wieży, aby zabezpieczyć miasto, ile możności, od zewnętrznych i wewnętrznych nieprzyjaciół.

— Dzisiaj po raz pierwszy otwarte zostały teatra, i wolna komunikacya miasta z przedmieściami przywrócona została.

— Z finansowego przeglądu, umieszczonego dzisiaj w Gazecie Wiedeńskiej, okazuje się w ostatnich 11 miesiącach deficit 60 mil. zł. ren. Deficit ten wyniknął w skutek zmniejszenia dochodów, mianowicie we Włoszech i Węgrzech, jako też z powiększenia rozchodów w wydziale wojny, a który był pokrywany po większej części drogą kredytu.

— Пишутъ изъ Ольмюца, отъ 10 ноября: „Россійскій Посланикъ Графъ Мелемъ уже прибылъ сюда. Большую часть другихъ членовъ дипломатическаго корпуса равномерно ожидаютъ въ непродолжительномъ времени.

— Въ Грецъ слышали, въ ночь съ 12 на 13 ноября, сильную канонаду со стороны Венгерской границы, и видѣли въ томъ направленіи яркое зарево.

— Изъ Аграма пишутъ, отъ 11 ноября, что въ южныхъ славянскихъ странахъ господствуетъ совершенное спокойствіе. Торговля и ремесла процвѣтаютъ; благосостояніе возрастаетъ. Недавно еще вѣрили въ Германіи, что въ Краціи господствуетъ кулачное право. Это не правда: Крація дондѣ не знаетъ, что такое мятежъ и измѣна. Она совершенно полагается на своего достойнаго вождя, вѣрна своему Монарху, и ни аста надеждою счастливой будущности. И здѣсь Коссуть старался возбудить неудовольствіа и возстанія, но безъ успѣха. Границы съ неприятельскою Венгеріею заняты сильными отрядами, и Кроаты не страшатся нападенія съ этой стороны. — Слухъ о томъ, будто Черногорцы и Босняки неприятельски вторглись въ Крацію, не имѣетъ никакого основанія.

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 15 ноября.

— Во вчерашнемъ засѣданіи національнаго собранія Г. Маррастъ снова избранъ былъ президентомъ на будущій мѣсяць. При подаваніи голосовъ правительство предупреждено было за упраздненіе четырехъ кафедръ во французской академіи, по этому никто не слушалъ. Въ шесть часовъ, когда кончилось засѣданіе, собраніе, члены, возвращаясь домой, видѣли богато освѣщенный Тюльерійскій дворецъ, въ коемъ генералы Шангарье и Ламорисьеръ давали вечеръ для прибывшихъ изъ департаментовъ депутатовъ національной гвардіи. Со времени отъѣзда Короля этотъ дворецъ въ первый разъ былъ освѣщенъ.

— У Г. Марраста будетъ сегодня концертъ и балъ для прибывшихъ изъ департаментовъ депутатовъ, по случаю общепроходившаго устава.

— На праздникъ, данномъ артиллеріею Парижской національной гвардіи, для артиллеристовъ Лилля и Валансьена, офицеры провозгласили пость въ духъ красной республики, который необходимо было принять гостями. Лилльсканъ національная гвардія отказалась отъ тоста за уѣбхи демократической и социальной республики, отъ чего въ залѣ начался шумъ. Обязанные гости вышли изъ залы, протестуя противъ правннхъ возмущающихъ общественный порядокъ.

— Маршалъ Бюжо, объявивъ въ журналахъ, что онъ отказывается отъ предложеннаго ему кандидатура на мѣсто президента республики, не желалъ раздробить голоса партіи умѣренныхъ, которыхъ онъ проситъ, чтобы они избрали мужа, коему, оказавшее довѣріе, придало бы силы, чтобы господствовать надъ настоящимъ и утвердить будущее. Въ *Journal des Débats* и въ *Constitutionnel* одобряютъ поступокъ маршала, другіе же журналы видятъ въ словахъ его явное желаніе избрать Луи Бонапарте.

— Въ *Constitutionnel* явно предлагаютъ Лудвика Бонапарте въ кандидатура на званіе президента, а въ *Journal des Débats* открыто сопротивляются этому. Вся Парижская публика занята теперь раздоромъ возникшимъ между членами клуба улицы Пулте.

— Органъ социалистическихъ демократовъ сообщаетъ, что Барбесъ не принялъ предложеннаго ему кандидатура на званіе президента республики. Этотъ же журналъ утверждаетъ, что Кавеньякъ своимъ циркуляромъ сдѣлалъ одинъ шагъ впередъ къ реакціи.

— Въ производственномъ, въ Субботу, социалистическомъ собраніи предложено въ президенты республики: Алберта, Торе, Коссидьера, Ледру-Роллена, Бланки и Рапалля; собраніе объявило себя въ пользу послѣдняго. Полицейскій чиновникъ забралъ въ конторѣ социалистической пропаганды все бумаги комитета.

— Между членами партіи Бонапартистовъ ходитъ по рукамъ слѣдующій списокъ министровъ въ случаѣ избранія Лудвика Бонапарте президентомъ: Одиллонъ-Барро, министръ внутреннихъ дѣлъ или вице-президентъ; Бюжо, военный министръ; адмиралъ Сесиль, морской; Моле, иностранныхъ дѣлъ; Вивьенъ или Берье, юстиціи; Жирарденъ, финансовъ.

— Третьяго дня, собраніи около Тюльери толпы, восклицали: „Долой генерала Кавеньяка, но хо-

— Z Olmüncza donoszą pod d. 10 listopada, iż Cesař Rossyjski, Hr. Mелемъ, przybył do tamceiznej rezydencyi; większa część członków Ciąła Dyplomatycznego jest tam również wkrótce spodziewana.

— Z Grätz donoszą, iż tamże słyszano w nocy z d. 12 na 13 listopada, mocną kanonadę od strony granicy Węgierskiej, i widziano w tymże kierunku jasną łunę pożaru.

— Z Agram piszą pod d. 11 listopada, że w południowych stronach Sławiańskich panuje zupełna spokojność; kwitnie handel i rzemiosła, i pomyślność wzrasta. Niedawno jeszcze mniemano w Niemczech, że w Kroacyi panuje prawo mocniejszego. Ale to fałsz. Kroacya dotąd nie wie co to jest bunt i zdrada. Polega zupełnie na swoim godnym wodzu, wierna jest swojemu Monarsze i karmi się nadzieją szczęśliwej przyszłości. I tutaj Kossuth usiłował wywołać niesnaski i powstania, ale bez skutku. Granica ze strony nieprzyjaznych Węgier osadzona jest przez silne oddziały wojska, i Kroaci nie lekają się napadu z tej strony. Pogłoska, jakoby Czarnogorcy i Bosniacy wpadli, jako nieprzyjaciele, do Kroacyi, nie ma żadnej zasady.

FRANCYA.

Paryż, 15 listopada.

— Na wczorajszymъ posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, P. Marrastъ znówu został obrany Prezesem na przyszły miesiąc. Śród zbierania kreszek, naganiano rządowi zniesienie czterechъ katedr w Kolegium Francuzkiem; lecz mowa ta nie była wcale słuchaną. Gdy Zgromadzenie o godz. 6-ej zamknęło swoje obrady, członkowie jego, wracając do domu ujęli rzesięcie oświecony zamek Tuilleryjski, w którym Generałowie Okangarnier i Lamoriciere dawali wieczór dla przybyłych z departamentów deputacyi gwardyi narodowej. Zamek ten, po wyjeździe Króla piérwszy razъ był oświecony.

— P. Marrastъ daje dzisiaj koncertъ i bal dla przybytychъ delegowanychъ zъ departamentówъ na obchód ogłoszenia ustawy.

— Przy biesiadzie, dawanęj przez artylleryę gwardyi narodowej Paryzkiej, członkomъ tejże broni z Lille i Vallenciennes, oficerowie wnieśli toasty w duchu Rzeczypospolitej czerwonej, które goście nie mile przyjęli. Gwardya narodowa z Lille odmówiła toastu za powodzenie Rzeczypospolitej demokratycznej i socyalnej, zkad w sali biesiadnej powstał zgietk. Obrażeni goście, zabrawszy broń, opuścili Zgromadzenie, po zanesionęj wprzód żywej protestacyi przeciw tym burzącymъ porządekъ zasadomъ.

— Marszałekъ Bugeaud ogłosił w dziennikachъ, że zrzeka się ofiarowanęj mu kandydatury do Prezydentostwa Rzeczypospolitej, nie chcącъ rozdrabiać głosówъ umiarkowanychъ, a oraz prosi tychże, ażeby swój wybórъ skierowali na męża, któremu by ufność w nimъ położona, dodała potrzebnej siły, do panowania nad terażniejszością i utwierdzenia przyszłości. *Journal des Débats* i *Constitutionnel* pochwalają postępowanie Marszałka; inne zaś dzienniki widzą w jego piśmie wyraźne polecenie Luidwika Bonapartego.

— *Constitutionnel* ze swojej strony, poleca otwarcie Luidwika Bonapartego; zaś *Journal des Débats* wyraźnie się temu sprzeciwia. Cały Paryż zajmuje się obecnie zasztemъ rozdwojeniemъ w stronnictwie zwanemъ Klubemъ z ulicy Poitiers.

— Organъ socyalistowskichъ demokratówъ donosi, że Barbes nie przyjął ofiarowanęj sobie kandydatury na Prezydenta Rzeczypospolitej. Tenże dziennikъ twierdzi, że Cavaignac przez swój okólnikъ uczynił jeden krokъ dalej ku reakcyi.

— Na odbytemъ w tychъ dniachъ socyalistowskimъ zgromadzeniu zaproponowano na kandydatówъ do godności Prezydenta, P. P. Albert, Thore, Caussidiere, Ledru-Rollin, Blanqui i Raspail. Zgromadzenie oświadczyło się za ostatnimъ. Kommissarzъ policyjny zabralъ w biurze socyalistowskiej propagandy wszystkie papiery Komitetu.

— Pomiędzy Bonapartystami krąży już następująca lista Ministrówъ, na przypadekъ wyboru Luidwika Napoleona. Odillon Barrot, Ministerъ spraw wewnętrznychъ, albo Wice-Prezydentъ; Bugeaud, M. wojny; Admiralъ Cecile, marynarki; Molé, spraw zagranicznychъ; Vivien albo Berryer, sprawiedliwości; Girardin, skarbu.

— Onegdaj, zjawily się przy Tuilleryachъ tłumy wołające: „prez z Generałemъ Cavaignac! prez z Rzeczapo-

тимъ республики, да здравствуетъ Наполеонъ III.“ Изъ сосѣдственныхъ казармъ пришли войска, разогнали возмутителей и для предупрежденія вторичнаго скопища, оставили на площади вооруженный отрядъ.

— Редакція *Journal des Débats* поручено опровергнуть извѣстїе, обнародованное американскими и англійскими журналами, будто Испанія намѣрена уступить Соединеннымъ Штатамъ островъ Кубу.

— Для духовныхъ требъ нашихъ поселенцевъ въ Алжирѣ имѣетъ быть открыто архіепископство; епископства же будутъ въ Бонѣ и Константиноѣ.

— Между Тунисскимъ беємъ и французскимъ посланникомъ возникло несогласіе.

17 Ноября.

Засѣданія національнаго собранія, 15 16 и 17 Ноября. Третьяго дня, по утвержденіи нѣсколькихъ статей бюджета по министерству просвѣщенія, собраніе завалось разсмотрѣніемъ проекта о судахъ обществамъ работниковъ и положило отпустить 3 000,000 франковъ. Вчера многіе члены требовали уменьшенія содержанія парижскаго архіепископа отъ 40 до 30,000 фр., но по усильной защитѣ Гр. Лепинаса и Фрелона, окладъ сей оставленъ безъ измѣненія.

Сегодня, въ засѣданіи національнаго собранія было только 500 членовъ, потому что 294 находятся въ отпуску, а 100 разъѣхались по разнымъ порученіямъ, по службѣ. По сему поводу Г. Мара напечаталъ въ Монитерѣ приглашеніе, чтобы всѣ представители какъ можно скорѣе возвращались. По открытіи засѣданія, приступлено къ утвержденію кредитовъ, потребныхъ на окончаніе постройки желѣзной дороги между Монтеромъ и Мелемъ. По разрѣшеніи этого вопроса, представители занялись разсмотрѣніемъ бюджета министерства внутреннихъ дѣлъ и утвердили смету въ 200,000 фр. на содержаніе академіи наукъ.

— Орлеанскій епископъ Файетъ отнесся письменно ко всѣмъ архіепископамъ и епископамъ во Франціи, объявляя, что, по зрѣломъ размысленіи, убѣдился онъ, что выборъ генер. Кевельяка въ президентъ республики, былъ бы полезенъ для религіи, спокойствія и благосостоянія Франціи, нежели выборъ какого-либо другаго кандидата; поэтому совѣтуетъ онъ духовенству произвести съ своей стороны законное вліяніе на выборы и поддерживать выборъ генерала Кевельяка.

— Французское правительство приняло мѣры, чтобы воспрепятствовать формированію иностранныхъ легионовъ съ дѣльною напастю на Германію. Префекты могутъ пропускать только лица, снабженные паспортами.

— Въ *La Presse* сообщаютъ снова извѣстіе о сардинскомъ посредничествѣ, по которому Сардинскій Король лично пригласилъ Францію и Англїю возобновить это посредничество, такъ какъ опредѣленіе папаты о довѣрїи поставило министерство въ состояніе поддержать миръ. Франція изъливила, будто бы, желаніе, чтобы посредничающіе дипломаты прибыли въ Римъ; но Англїя предложила Брюссель, на что Франція и согласилась. За сѣмъ снова возобновились переговоры съ Австрією. Посланники другихъ италійскихъ герцоговъ будутъ допущены къ совѣщаніямъ, чтобы защищать выгоды своихъ странъ.

— Утверждаютъ, что французское правительство дозволило офицерамъ французской арміи и флота вступать въ Сицилійскую службу.

— Шесть оружейныхъ заводовъ въ Сентъ-Этьеннѣ получили разрѣшеніе вывезти въ Сардинію 67,000 ружей.

Англія.

Лондонъ, 31 Октября.

Королева Бельгійская отправилась вчера изъ Дувра въ Остенде. Въ Дуврѣ встрѣтилъ Королеву герцогъ Веллингтонъ. Дворъ ѣдетъ на нѣкоторое время въ Осборнгоузъ. Прусскій посланникъ имѣлъ вчера официальное совѣщаніе съ лордомъ Джономъ Росселемъ.

— Въ *Times* пишутъ, что неаполитанскій кабинетъ, въ нотѣ своей къ Англїи и Франціи, жаловался на замедленіе по дѣламъ Сициліи. Нота эта дастъ уразумѣть, что Король не отречется, даже и отъ малой части правъ своихъ на Сицилію; и не допуститъ никакихъ измѣненій въ наследіи престола.

сполит! неехъ живе Napoleon III-ci.“ Войско пришло къ козаръ прилеглихъ розпѣдило внет бурзыици, а длѣ прѣшкюдженіа ихъ повтѣрнѣму зебранію сѣ, якѣиъ часъ подъ броніа на плацъ zostawalo.

— *Journal des Débats* уповажнiony został do zaprzeczenia wiadomości, przez dzienniki Amerykańskie i Angielskie udzielonej, jakoby Hiszpania miała zaniam odstąpić Stanom-Zjednoczonym wyspę Kubę.

— Dla zaspokojenia potrzeb naszych osadników, ma być w Algierze urządzone Arcybiskupstwo; Biskupstwa zaś będą w Bonie i Konstantynie.

— Między Bejem Tunetańskim a Posłem Rzeczypospolitej Francuzkiej zasły nieporozumienia.

Dnia 17 listopada.

Obrazy Zgromadzenia Narodowego w dniach 15, 16 i 17 listopada. Onegdaj po przyjęciu kilku paragrafów budżetu dla ministerstwa oświecenia, zajmowało się Zgromadzenie projektemъ udzielania pożyczekъ towarzystwomъ klasъ pracujących, i uchwalilo na ten cel 3,000,000 fr. Wczoraj wielu członków chciało zmniejszyć kompetencyą Arcy-Biskupa Paryzkiego z 40 do 30,000 fr., ale po usilnej obronie PP. Lespinasse i Freslon, płacę tę nadal pozostawiono.

Dziś Zgromadzenie Narodowe liczyło ledwie 500 członków, gdyż 294 bawi za urlopem, a 100 pełni obowiązki Poselskie lub sprawuje inne urzędy. Z tego powodu Prezes P. Marrast zaważwał przez *Monitora* wszystkich Reprezentantów, aby jak-najspieszniej wracali. Po rozpoczęciu obrad, przystąpiono do uchwalenia potrzebnych kredytów na dokończenie drogi żelaznej między Montereau a Melun. Następnie zajęli się Reprezentanci budżetemъ dla ministerstwa spraw wewnętrznych i przyjęli sumę 200,000 fr. na utrzymanie akademii umiejętności.

— Biskup Orleański, Xiądz Fayet, w liście pasterskim, do Arcy-Biskupów i Biskupów Francuzkich wydanym, oświadcza, że, po dojrzałej rozwadze przekonawszy się, iż wybór Jenerała Cavaignac na Prezydenta Rzeczypospolitej, więcej dla religii, spokojności i bezpieczeństwa kraju przedstawia rękojmi, niżeli każdego innego kandydata, radzi przeto duchowieństwu wywrzeć prawy wpływ na wybory i poprzeć najusilniej kandydaturę pomienionego Jenerała.

— Rząd francuzki poczynił stosowne rozporządzenia, aby nie tworzyły się we Francyi legie cudzoziemskie, w zamiarze wtargnienia do Niemiec. Prefektowie zatem mają tylko dozwalać wstępu do kraju osobom, paszportami opatrzonym.

— *La Presse* zawiera znowu wiadomość o Sardyńskiemъ pośrednictwie, według którego sam Król Sardyński miał wezwać Francją i Anglję a nowe zajęcie się tѣmъ pośrednictwem, gdyż uchwała zaufania Izby postawiła ministerstwo w stanie utrzymania pokoju. Francya miała życzyć, aby pośredniczący dyplomacy zjechali się w Rzymie; ale Anglia miała zaproponować Brussellę, na co też Francya się zgodziła. Poczѣmъ układy z Austryją znowu zawiązane zostały. Posłowie innych panujących Włoskich mają być przypuszczeni także do konferencyi, aby bronić interesów swych krajów.

— Zapewniają, że rząd francuzki udzielił oficeromъ armii francuzkiej i marynarki, pozwolenie wejścia do służby Sycylijskiej.

— Szesć fabrykъ broni w St. Etienne otrzymały pozwolenie wyprowadzenia do Sardynii 67,000 sztukъ karabinów.

ANGLIA.

Londyn, 6 listopada.

Królowa Belgijska odpłynęła wczoraj z Duvru do Ostendy. W tѣmъ przedostatniemъ mieście przyjmował Monarchinią Xiądz Wellington. Dwór wyjeżdża na czas niejaki do Osbornhouse. Poseł Pruski miał wczoraj urzędową naradę z Lordem John Russell.

— *Times* donosi, że gabinet pomienionego państwa podał notę Francyi i Anglji, uzalając się na zbyt długą przewłokę sprawy Sycylijskiej. Zresztą nota rzeczona daje wyraźnie do zrozumienia, że Król nie zrzecze się ani jednej części swęj wladzy nad Sycylią i nie przystanie na wprowadzenie zmianъ w następstwa tronu.

— Адмиралу Пепиру приказано, съ его эскадрой, выйти въ море 15 с. м. Эскадра состоитъ изъ трехъ линейныхъ кораблей и четырехъ парусныхъ. По слухамъ, она должна крейсировать при Мадерѣ.

— На сихъ дняхъ, лордъ Пальмерстонъ заключилъ союзъ съ президентомъ республики Либерти (въ Африкѣ), отправленнымъ соотечественниками въ Европу, съ тѣмъ, чтобы посредничать у Франціи и Англии признаніе означенной республики.

— Делегаты Брюссельскаго конгресса мира находились третьяго дня въ многочисленномъ собраніи, гдѣ нѣсколько членовъ произвели рѣчи. Особенное вниманіе обратила на себя рѣчь Г. Вишерса изъ Брюсселя, которую Д-ръ Боурингъ перевелъ по частямъ.

— Вчера носились слухи въ Виндзорѣ, что нѣсколько членовъ фамилии Короля Лудвика Филиппа и почти всѣ лица двора его больны, отъ употребленія воды, которая идетъ въ Клермонтъ водопроводомъ, въ коемъ, по мнѣнію врачей, оказались вредныя для здоровья вещества.

— Лордъ Миддлтонъ лишилъ себя жизни чадомъ. Полагаютъ, что причиною самоубійства была ссора его съ женою.

— Дублинскій судъ присяжныхъ призналъ виновнымъ Одогберта, но, по уваженію къ молодымъ лѣтамъ его, предоставилъ участь его милосердію Королевы.

— Въ Единбургѣ, съ 4 Октября по 2-е Ноября заболѣло холерою 332 чел.; изъ нихъ умерло 188, выздоровѣло 46. Въ Лондонѣ, 3 Ноября, изъ 10-ти заболѣвшихъ, умерли 6 чел.

И т а л і я.

Римъ, 31 Октября.

Генералъ Цукки, состоявшій прежде въ австрійской службѣ, а потомъ австрійскимъ военнымъ судомъ приговоренный къ смертной казни за измену, и еще недавно, по помилованіи Императоромъ, выпущенный изъ заключенія въ Пальмануова, вчера число назначень Папою военнымъ министромъ. Сегодня онъ издалъ циркуляръ ко всемъ военнымъ властямъ, въ которомъ извѣщаетъ о своемъ вступленіи въ должность.

— Вчера, послѣ полудня, генералъ Армади отъ авлился обратно въ Венецію, совершенно успѣвъ, по видимому, въ возложенномъ на него порученіи. Въ самомъ дѣлѣ, всѣ увѣриютъ, что здѣшнее правительство послало въ Венецію значительную сумму наличными деньгами, хотя и никто не можетъ отгадать, откуда оно взяло ее. Въ то же время, полковникъ Чиадди, начальствующій надъ папскими пароходами, стоящими въ Адриатическомъ морѣ, получилъ приказаніе, не смотря на блокаду, возстановить и поддерживать почтовое сообщеніе между Анконою и Венеціею. Эти распоряженія доставляютъ возможность предвидѣть, какъ поступитъ здѣшнее правительство въ случаѣ возобновленія непріятельскихъ дѣйствій.

— Еврейскій кварталъ объявленъ въ осадномъ положеніи. Это сдѣлано не потому, чтобы опасались возстанія Евреевъ, но для того, чтобы защитить ихъ отъ покушеній разбойниковъ, которые ворвались туда съ оружіемъ въ рукахъ подъ предлогомъ отмщенія за обиду, нанесенныя двумъ гражданамъ; въ самомъ же дѣлѣ, они только хотѣли ограбить кварталъ. При сильныхъ мѣрахъ министра Росси и при появленіи драгунъ и карабинеровъ, злодѣи разбѣжались. Вчера взяты подъ стражу предводители этой шайки.

— Въ газетѣ *Speranza* сообщаютъ, что чрезвычайный посланникъ папскаго правительства въ окрестностяхъ отдаленнаго Востока, Аббатъ *Слави*, заключилъ съ Китаемъ трактатъ посредствомъ французскаго повѣреннаго въ дѣлахъ.

— Изъ Неаполя сообщаютъ, что 27 числа былъ у Короля на торжественной аудіенціи чрезвычайный посланникъ германскаго регента, Г. Геккеръ.

— По извѣстіямъ изъ той же страны, городъ Терамо, донынѣ бывшій спокойнымъ, возмутился; его тотчасъ объявили въ осадномъ положеніи, распустили національную гвардію и обезоружили городъ.

Туринъ, 24 Октября.

Министерство подверглось частной перемѣнѣ. На мѣсто военнаго министра Дабормида, назначень генералъ дела Мармора, а министромъ публичныхъ работъ Г. Торрели, Ломбардскій уроженецъ. Оба назначенія одобряютъ всѣ благоразумные.

— Адмиралъ Нapiersъ получилъ приказъ отплытія дна 15-го съ своєю эскадрой на море. Слѣдуетъ она изъ 3 линейныхъ и 4 парусныхъ кораблей. Слѣдуетъ, же ма краzyć при островѣ Мадера.

— Передъ kilku днями, Lord Palmerstonъ заключилъ трактатъ прzymierza z Президентомъ Речyzpospolitej Liberia (въ Африкѣ), посланнымъ черезъ земляковъ до Европы, въ цѣли выjedнania w Anglii i we Francyi uznania pomienionej Rzeczypospolitej.

— Delegowani Brukselskiego kongressu pokoju znajdowali się onegdaj na licznymъ Zgromadzeniu, gdzie kilku członków miało mowę. Szczególny wzbudziła interest mowa P. Vischers z Bruxelli, miana w języku francuzkim, która Dr. Bowringъ okрес po okressie dla słuchaczów po angielsku tłumaczył.

— Wczoraj mówiono w Windsorze, że kilku członków rodziny Hr. Newilly (Króla Ludwika-Filipa) i prawie wszystkie osoby jego dworu złożone są chorobą, z powodu używania wody, sprowadzanej wodociągiem do Claremont, która, według zdania lekarzy, ma zawierać szkodliwe zdrowiu pierwiastki.

— Lord Middletonъ udusił się wyziewami węglowemi. Sądzą, że do samobójstwa doprowadziły go nieporozumienia z żoną.

— Sad Przysięgłych w Dublinie uznał winnym O'Dogberty, ale oraz, że względu na jego młodość, polecił go łasce Królowej.

— W Edynburgu od 4 października do 2-go listopada zapadło na cholерę 332 osób, z tych umarło 188, wyzdrowiało 46. W Londynie w dniu 3 listopada z dziesięciu dotkniętych tą epidemią umarło sześciu.

W ł o s n y.

Римъ, 31 października.

Генералъ Зуччи, zostając przedtemъ w służbie Austryackiej, potemъ przezъ sąd wojenny Austryacki skazany na śmierć za zdradę, i dopiero za przebaczeniemъ Cesarza, niedawno jeszcze z więzienia Austryackiego w Palmanuovauwolniony jest od dnia wczorajszego rzeczywistymъ Papieżkimъ Ministremъ wojny w Rzymie. Dziś wydałъ okólnikъ do wszystkichъ władzъ wojskowych, w którymъ donosi im о objęciu urzędowania swego.

— Generalъ Armandi wyjechał znowu onegdaj do Wenecyi, a jakъбądź potajemnie przedsięwziął swoje misyя, nie ulega jednakъ wątpliwości że ją w zupełności uskutecznił. Z wielu bowiem stronъ potwierdza się, że rządъ tutejszy znaczna summę pieniędzy wysłał do Wenecyi. Zkąd wzięto te pieniądze, pozostaje zagadką. Jednocześnie Półkownikъ Ciaddi, dowódzca Papieżkichъ parowychъ okrętówъ na morzu Adryatyckimъ, otrzymałъ rozkazъ przywrócenia i dalszego utrzymania związkówъ pocztowychъ między Анкою i Wenecyя; pomimo ogłoszonej blokady. Rozporządzenia te okazują, jaką drogę postępowania obierze Rządъ tutejszy, na przypadekъ wznowienia wojny.

— Dzielnica Żydowska jest od onegdaj ogłoszona w stanie oblężenia. Nie dla tego, aby Żydzi mieli powstaniemъ zagrażać, ale aby ichъ samychъ zastoić przeciwъ zamierzonymъ na nichъ zamachomъ ze strony niektórychъ lotrówъ, którzy wpadli tamъ byli uzbrojeni pod pozoremъ pomśczenia się za wyrządzone przezъ Żydówъ dwómъ obywatelomъ obelgi, a rzeczywiscie dla tego, aby zrabować ichъ sklepy i domy. Atoli gdy Ministerъ Rossi przedsięwziął energiczne środki, i kazałъ wystąpić dragonomъ i karabinieromъ, rozproszyła się hołota. Głównychъ hersztówъ jużъ uwieziono.

— Według dz. *Speranza*, opatъ Slavi, nadzwyczajny Poselъ rządu Papieżkiego w okolicachъ odległego Wschodu, zawarłъ z Chinami трактатъ, за pośrednictwemъ sprawującego интереса francuzkie.

— Z Neapolu donoszą, że d. 27 października miałъ u Króla uroczyste posłuchanie nadzwyczajny Poselъ Rejenta Niemiec, P. Heckscher.

— Według wiadomości z tegożъ kraju, miasto Teraмо, dotychczasъ bardzo spokojne, zbuntowało się; poczemъ ogłoszono je w stanie oblężenia, gwardyя narodową rozwiązano i mieszkancówъ rozbrojono.

Туринъ, 2 listopada.

Министерство дознало частичной зміны. W miejsce Ministra wojny Dabormida, mianowany zostałъ Generalъ della Marmora, a Ministremъ robót publicznychъ mianowany jest P. Torelli, Lombardezyk. Obadwa wybory pochwalone zostały przezъ wszystkichъ rozważnie myślącychъ.

— В сегодняшнем заседании пьемонтской палаты депутатов, министр Финелли объявил, что министерство живо чувствует потребность возобновить неприязнительные действия, если не успеть заключить с Австрией договор, который был бы выгоден для Пьемонта. Препятствия, встречаемые кабинетом в этом деле, проистекают, по словам министра, не от внешних, а от внутренних вопросов, относительно которых министерство готово дать особому комитету, назначенному палатой, подробные объяснения. Этот комитет, из 15-ти членов (8 от оппозиционной и 7 от министерской стороны), назначен, но едва ли узнает много, потому что, во время работы, министры требовали, чтобы комитету было введено в обязанность хранить молчание относительно их откровенных объяснений, а палата не согласилась на такое требование. Потом, министр внутренних дел, будучи спрошен на счет Франкфуртского посредничества, объявил, что он не в состоянии отвечать на этот вопрос определенно, но может уверить палату, что кабинет несколько не расположен принимать ничего кроме посредничества Англии и Франции.

— В здешней газете *Opinione* пишут: „Говорят, наше министерство получило на днях общую ноту от французского и английского правительств. Посредничающие державы объявляют, что если Пьемонт хочет возобновить неприязнительные действия, то ход посредничества будет остановлен. В случае новых неудач, посредничающая держава могут подать помощь, но только тогда, когда австрийская армия перейдет чрез Тичино (Тессино).“

Флоренция, 28 Октября.

Третьего дня наконець Монтанелли удалось составить свое министерство следующим образом: Монтанелли, президент совета и министр дел; Гварацци, министр внутренних дел; Моріано д'Айала, военный министр; Маццони, министр юстиции; Адями, министр финансов; Франкини, министр народного просвещения. Однако официальное обнародование этого состава еще не последовало. Гр. Монтанелли и Гварацци состоят, как известно, начальниками радикальных партий в Тоскане, и почитаются личными врагами Короля Карла Альберта. Д'Айала родом Неаполитанец; 15 го Мая он оставил Неаполь, где имел деятельное участие в тогдашней революции, и с тех пор проживает в Пизе; служба прежде по армии, он отличился военными способностями. В миролюбивой Тоскане затруднительно отыскать делного военного министра, особенно из радикалов; это подало повод прибегнуть к иностранцу. Маццони адвокат и депутат крайней левой стороны, впрочем донельзя неприобретая громкой известности; он был главным противником правительства при прецеденте по закону о обществах. Франкини из Пистойи и Адями, сын Ливорнского банкира, жил донельзя в политическом кругу действий. Кабинет сей положил первым условием созвать итальянское федерационное собрание.

— В сегодняшнем заседании тосканского парламента (*Consiglio generale*) в первый раз появились новые министры. Галереи приветствовали их громкими рукоплесканиями, палатой же были приняты довольно холодно. Президент министерского совета, Монтанелли, взошедши на кафедру, прочел от своего имени и своих товарищей программу будущей министерской политики. Галереи прерывали ее чтение единодушными рукоплесканиями; но палата, с незначительным исключением, была в нем почти равнодушна.

— Многие знатнейшие чиновники подали в отставку, именно: начальник полиции Гонфалонери, Флорентинский Бургомистр, почти все секретари министерств и др.

4 Ноября.

Постановлением, 3 Ноября, настоящее собрание сената закрыто, палата депутатов распущена, а выборы для новой палаты депутатов назначены на 20 Ноября.

— На сегодняшнем заседании Пьемонтской Избы Депутатов, Министр Финелли описал, что кабинет живо чувствует потребность возобновить неприязнительные действия, если не успеть заключить с Австрией договор, который был бы выгоден для Пьемонта. Препятствия, встречаемые кабинетом в этом деле, проистекают, по словам министра, не от внешних, а от внутренних вопросов, относительно которых министерство готово дать особому комитету, назначенному палатой, подробные объяснения. Этот комитет, из 15-ти членов (8 от оппозиционной и 7 от министерской стороны), назначен, но едва ли узнает много, потому что, во время работы, министры требовали, чтобы комитету было введено в обязанность хранить молчание относительно их откровенных объяснений, а палата не согласилась на такое требование. Потом, министр внутренних дел, будучи спрошен на счет Франкфуртского посредничества, объявил, что он не в состоянии отвечать на этот вопрос определенно, но может уверить палату, что кабинет несколько не расположен принимать ничего кроме посредничества Англии и Франции.

— В здешней газете *Opinione* пишут: „Повидавая, что наше министерство получило в эти дни общую ноту от французского и английского правительств, в которой те государства описывают, что скоро Пьемонт захочет возобновить неприязнительные действия, уклады посредничества будут остановлены. В случае новых неудач, посредничающие державы обещают оказать помощь, но только тогда, когда австрийская армия перейдет чрез Тичино.“

Флоренция, 28 października.

Онегда удаło się наконець Монтанелли утворити своє министерство в такий спосіб: Монтанелли, Президент Ради і Міністер справ заграничних; Гуеррацци, Міністер справ внутрішніх; Маріано д'Айала, війни; Маццони, справедливості; Адями, скарби; Франкіні, освічення publ. Урядове jednak оголошені ще не наступили. РР. Монтанеллі і Гуеррацци są, як wiadomo, начальниками стронництва Радикалів в Тоскані, особливі неприязні вчителі Короля Карла Альберта. Д'Айала jest родом Неаполітанець, dnia 15 maja emigrował z Neapolu, gdzie czynny w rewolucyi ówczesnej miał udział, i odtąd mieszka w Pizie. Dawniej wyższym będąc oficerem, odznaczył się wojskowemi zdolnościami. W spokojnej Toskanii trudno znaleźć dzielnego Ministra wojny, szczególniejszej radykalistę; ztąd zapewne ten wybór cudzoziemca. Mazzoni jest Advokatem i Deputowanym ze skrajnej lewej strony, zresztą dotychczas prawie całkiem nieznanym; był on głównym przeciwnikiem rządu w rozprawach nad prawem o stowarzyszeniach. Franchini z Pistoii i Adami, syn bankiera z Livorno, żyli dotąd w oddaleniu od sfery politycznej. Gabinet ten położył za pierwszy warunek zwołanie Włoskiego Ustawodawczego Zgromadzenia.

— В сегодняшнем заседании Парламента Тосканского (*Consiglio generale*), указали се первый раз нови министров. Галереи przyjęли их гласными окладами, а палата же досыть холодно. Президент Ради Министров, Монтанелли, взошедши на кафедру, прочел от своего имени и своих товарищей программу будущей министерской политики. Галереи прерывали ее чтение единодушными рукоплесканиями; но палата, с незначительным исключением, была в нем почти равнодушна.

— Многі знатніші чиновники подали се до димісії, як то: Prefekt policji, Gonfaloniere, (Бургомістр) Флоренції, prawie wszyscy Sekretarze Ministrów i t. d.

Дня 4 listopada.

Постановлением с д. 3 listopada, теперішнє Згромадження Сенату, zostało zamknięte, Izba Deputowanych rozwiązana, a wybory do nowej Izby Deputowanych na dzień 20 listopada назначены.